

Jde od brány do zámku alejí lip
Děvče, že malíř by neuměl líp
Vykouzlit na plátně barvy a tvar
Snad krása je vždycky jen přírody dar

A na zámku čeká na ni v kuchyni práce
Vždyť včera ji do služby vzal zámecký správce
A už leští zlaté přibory a utírá prach
Musí však zpívat si, i když přebírá hrách

A uběhlo na zámku jenom pár dní
Pan správce neví už, co počne si sní
Ta holka jen zpívá si a po celý čas
proč by měl platit ji jen za její hlas

Pak vyslech ty stížnosti starý pan hrabě
A přemýšlel jakou dát práci té žábě
Jeho synek špatně usíná, to vzpomněl si včas
Ať mu jako chůva zpívá, když má tak krásný hlas

Pan hrabě se v té věci malinko splet
Vždyť když je synkovi sedmnáct let
Chůva ho nemůže ukolébat
My víme, co mládencům nedává spát

Však synáček v péči své mladičké chůvy
Už nemusel poslouchat zámecké sůvy
On se těšil a už od rána na večerní čas
A na to chůvičkovské uspání, ba i na její hlas

A čas i tam na zámku jde pořád dál
Starý pan hrabě už konec svůj vzal
A z chůvičky komornou udělal čas
Prý ráda si zazpívá, když ustýlá zas

A mladý pan hrabě se nehodlá ženit
Vždyť neví jak komornou mít a zas nemít
Jen se těší a už od rána na večerní čas
A na to chůvičkovské uspání, ba i na její hlas